

ANTISEMITIZAM I ANTIGLOBALIZAM

Autor Mark Å traus
27.08.2006.

Antisemitizam je ponovo u porastu, kaÅ¾e Mark Å traus. Globalizacija se pripisuje Jevrejima â€“ tradicionalnim kapitalistiÄ•kim â€žžlikovcimaâ€œ â€“ i na taj naÄ•in se jevrejski narod okrivljuje za sve primeÅžene negativne efekte rastuÅžte integracije trÅžaiÅžta.

Antisemitizam je ponovo u porastu. ZaÅžto sada? Za to je kriv snaÅžan otpor globalizaciji. Kako raste anksioznost javnosti zbog izgubljenih poslova, klimavih ekonomija i politiÄ•kih i socijalnih promena, braonkoÅžuljaÅžka i birkenÅžtokovska masa traÅžai utehu u teorijama zavere. I u toj potrazi za skrivenom rukom koja upravlja novim svetskim poretkom, savremeni strahovi se spajaju sa starim mrÅžnjama i mitovima na kojima oni poÄ•ivaju.

Postoji veliki broj simbola koji reprezentuju mir, pravdu, i ekonomsku jednakost. Golubica i granÄ•ica masline. Znak mira. Zastava u duginim bojama. ÅŒEak i grb Ujedinjenih nacija. Pa, zaÅžto su onda neki demonstranti 2003â€“Åžte godine na Svetskom socijalnom forumu (World Social Forum-WSF) odrÅžanom u Porto Alegru (Brazil), pokazivali svastike?

OdrÅžana dva meseca pre napada predvoÄ•enog od strane Sjedinjenih DrÅžava na Irak, ovogodiÅžnja konferencija â€“ godišnji protivudarac obiÄ•nih ljudi visokom druÅžtvu na Svetskom ekonomskom forumu u Davosu â€“ imao je temu: â€žDrugaÄ•iji svet je moguÅž.â€• Primerenija tema bi moÅžda ipak bila â€žProÅžlost se vratilaâ€œ. Neki demonstranti od 20 000 aktivista iz 120 zemalja nosili su transparente sa natpisima â€žNacisti, Jenkiji i Jevreji: dosta viÅžje izabranih naroda!â€• Neki su nosili majice sa Davidovom zvezdom izokrenutom u Naci svastiku. ÅŒElanovi palestinske organizacije su napali Jevreje kao â€žziskrene fundamentaliste koji kontroliÅžu kapitalizam u Sjedinjenim DrÅžavama.â€• Jevrejski delegati noseÅžti transparente sa natpisom â€žDva naroda â€“ dve drÅžave: mir na Bliskom istokuâ€œ bili su izvreÄ•ani.

Porto Alegre daje samo osvrt na fenomen u nastupanju zvani â€žnovi antisemitizamâ€•. Od pada berlinskog zida, najstarija mrÅžnja se globalno vraÅžta na velika vrata, kulminirajuÅžti 2002. godine najveÅžtim brojem antisemitskih napada u poslednjih dvanaest godina. JoÅž od Kristalne noÅžti, nacistiÄ•kog pogroma nemaÄ•kih Jevreja 1938. godine, evropske sinagoge i jevrejske Åžkole nisu bile u tolikom broju oskrnavljene. Ovaj novi antisemitizam predstavlja kaleidoskopsku sliku stare mrÅžnje rastavljene i rearanÅžirane u sluÅžajnu formu koje je istovremeno poznata i Ä•udna. To je ponovno oÅživljavanje srednjovekovne slike Jevreja, â€žubica Hristaâ€œ, na naslovnim stranama kosmopolitskih evropskih novina. To je odbijanje MeÄ•unarodnog crvenog krsta i crvenog polumeseca da stave Davidovu zvezdu na svoja ambulatna kola. To su upozorenja Zimbabvea i Malezije â€“ drÅžava u kojima skoro da nema Jevreja â€“ na meÄ•unarodnu zaveru Jevreja koji kontroliÅžu svetske finansije. To su

neonacisti koji oblaċe palestinske kafije (kaffiyehs) i Palestinci koji stoje u redu da kupe primerak Mein Kampfâ€a.

Poslednja decenija dvadesetog veka ja obeċavala drugaċiji svet. Nakon Āto je statua Lenjina pala, Ājirom Rusije i istoċne Evrope sinagoge su se ponovo otvorile. Sa ubedljivih 111 prema 25 glasova, Generalna SkupĀtina UNâ€a je oborila rezoluciju iz 1975. godine koja izjednaċava Cionizam sa rasizmom. Lider Palestinske oslobodilaċke organizacije se rukovao sa premijerom Izraela. Evropska unija (EU), uvaċavajuċi problem Holokausta i genocidnih balkanskih ratova, stvorila je nezavisnu agenciju da bi se borila protiv ksenofobije i antisemitizma u okviru svojih granica. Suoċena sa uskrnuċem mrċnje posle perioda koji se Āinio kao era izvanrednog napretka, jevrejska zajednica se sa Āuċenjem pita: â€ZaĀto sada?â€

Istorijski, antisemitizam je pratio cikluse procvata i propasti biznisa. Jevreji veċ dugo predstavljaju ċrtvene jarce tokom ekonomskih padova, kao mala zajednica precenjenog politiċkog i finansijskog uticaja. Taj obrazac se, do odreċenog nivoa, joċ uvek primenjuje. Demagozi u zemljama preplavljenim finansijskim krizama kasnih 1990-tih godina su prihvatili poznate stereotipe. â€Koga treba kriviti?â€, pitao je general Albert Makashov (Albert Makashov), Ālan Komunistiċke partije Ruske Federacije nakon kolapsa rublje 1998. godine. â€Zelenaċtvo, prevara, korupcija i kraċa cvetaju u zemlji. Zbog toga ja reformatore nazivam Jevrejima.â€ Ali druge zemlje se nisu uklapale u ovaj profil. Kako se, na primer, moċe objasniti uskrnuċe antisemitizma u Austriji i Velikoj Britaniji, zemljama koje imaju stope nezaposlenosti meċu najniċim u Evropi?

Rast neprijateljstva prema Izraelu je takoċe znaċajan faktor. Al Aksa (Al-Aqsa), Intifada iz 2000-te godine, bila je nasilnija nego njen predhodnik iz 1987. godine, naoruċani helikopteri i bombaċi samoubice su zamenili gumene metke i kamenje. Ova druga Intifada je takoċe shvatila znaċaj â€Al-Dċaziraâ€ (Al-Jazeera) efekta, emitovanja brutalnih slika konflikta putem satelitske televizije u milione domova Ājirom sveta, kao Āto je smrt dvanaestogodiċnjeg Palestinca Muhameda Aldura (Muhammed al-Dura). U Evropi su muslimanski ekstremisti iskalili svoj bes na Jevrejima i jevrejskim institucijama. Neke od evropskih novina, Āak poċto su nasilje usmereno protiv Jevreja pripisali nasumiċnom huliganstvu ili starom politiċkom sukobu izmeċu suprotstavljenih etniċkih grupa, objavljuju podstrekaċke tekstove u kojima su se rutinski pravila poreċenja izmeċu Izraela i naci-reċima. Ova gruba karikatura Izraelaca kao koljaċa nevinih se ubrzo pretvorila u staru â€krvnu klevetuâ€ kao kada su italijanske novine La Stampa objavila strip crtajuċi Isusa kao dete koje pred preteċim izraelskim tenkovima preklinje, â€Pa neċe valjda ponovo da me ubiju.â€

Onda se desio teroristiċki napad 11-tog septembra 2001. godine. Odnos Sjedinjenih Drċava i Izraela â€ povezanih zajedniċkim vrednostima, zajedniċkim neprijateljima kao Āto su Iran i Irak, godiċnjim davanjima ekonomske pomoċi od 2,7 biliona dolara i snaċnim jevrejskim lobijem u Sjedinjenim Drċavama â€ navodno je doveo do obruċavanja ljutnje islamskog sveta i uvukao Zapad u sukob civilizacija. Ovaj stav se samo produbio vojnom akcijom Sjedinjenih Drċava protiv Iraka, kada se

antisemitizam pomodno pridružio antiratnom pokretu i sve jačom antiamerikanizmu. Kako drugačije objasniti rat protiv države koja nikada nije napala Sjedinjene Države, rečeno je, ako ne zaverom jevrejskih savetnika predsednika SAD-a, prevaranata koji su ga na prevaru naveli da osvoji Irak da bi zaštitio Izrael?

Ali još jedan element novog antisemitizma se često previđa: vremenski okvir za ovo uskrsnuće judeofobije korespondira sa zahtevom za otklonjenjem međunarodnih veza iz devedesetih godina. Željuda gube kompas, čoe primetio je Den Dajner (Dan Diner), istoričar sa Hebrejskog univerziteta. Žberza, nova forma novca bez granica. Konceptije kao što su država, nacionalnosti, sve je to pod znakom pitanja. Traže se oni koji su krivi za ovu novonastalu situaciju i za to su okrivljeni Jevreji. Pobuna protiv globalizacije ujedinjuje sve elemente političkog spektra kroz zajednički interes, i na taj način ponekad pronalazi zajedničkog neprijatelja – ono što francusko-jevrejski lider Roše Kukierman (Roger Cukierman) zove antisemitska žbraon-zeleno-crvena alijansa – između ultra nacionalista, populističkog pokreta zelenih i komunista. Novi antisemitizam je jedinstven, jer usko povezuje različite forme starog antisemitizma: ultra-desno shvatanje Jevreja (peta kolona, lojalni samo sebi, podrivajući ekonomskog suvereniteta i nacionalne kulture), ultra-levo shvatanje Jevreja (kapitalisti i eksploatatori, kontrolori međunarodnog ekonomskog sistema), i shvatanje Jevreja kroz prizmu žkrvne klevete (ubice i savremeni kolonijalni represori).

Prvo su krenuli na WTO

Jevreji su uvek izazivali sumnju i prezir kao izolovani ljudi, koji se tvrdoglavo opiru asimilaciji i vrsto se države svoje religije, jezika, rituala i pravila ishrane. Ali moderni antisemitizam se prvi put pojavio sa pojavom globalnog kapitalizma u 19-tom veku. Kada su Jevreji napustili svoje urbane getoe i mali ali značajan broj njih postali uspešni bankari, finansijeri i preduzetnici, izazvali su mržnju onih koji su im zavideli na njihovom nezamislivom uspehu, posebno s obzirom na njihov drugorazredni položaj u društvu.

Neki levo orijentisani ekonomisti, kao što je francuski anarhista Pjer-ozef Prudon (Pierre-Joseph Proudhon), opisao je Jevreje kao pokretajuću silu globalnog kapitalizma. Drugi socijalistički mislioci su smatrali da su njihove teorije korumpirane rasizmom tog vremena. 1887. godine, nemački sociolog Ferdinand Tonie (Ferdinand Tönnies) objavio je svoje klasično delo, Država i društvo (Community and Society), gde je optužio kapitalizam za podrivanje komunitarnih impulsa u društvu i stvaranje trgovačke klase koja je bila žbezskrupulozna, egoistična i samovoljna, jer je tretirala sva ljudska bića i najbliže prijatelje samo kao sredstva za postizanje svojih ciljeva. Nekoliko godina kasnije, nemački sociolog Verner Zombart (Werner Sombart) je dalje razradio Tonieove teorije i detaljno objasnio kako su Jevreji žuticali na spoljašnju formu modernog kapitalizma i ždali izraz njegovom unutrašnjem duhu. Zombardova knjiga, Jevreji i ekonomski život (The Jews and Economic Life) će uticati na životnu generaciju nemačkih antisemitskih autora, uključujući Teodora Friša (Theodore Fritsch), koga su odlikovali nacisti kao žaltmeistera (starog majstora) njihovog pokreta. Antisemitizam će postati centralna ideologija Trećeg Rajha, žlepak koji

je dr. Rao nacizam zajedno, a beleži istoričar Robert Kac (Robert Katz). Ona je isporučila spoljašnjem neprijatelju, a meunarodne finansijere Jevreje, uz pomoć A.ega je Hitler uspeo da isprovocira i hipnotiše Nemačku da se oseća kao žrtva od strane spoljašnjih sila koje bi inače bilo teško odrediti.

Globalizacija u današnje vreme "otvaranje granica većem kretanju ideja, ljudi, i novca" je pokrenula poznate strahove o bolesno definisanim spoljašnjim silama. Prolog juna, Pev centar za istraživanje ljudi i štampa (the Pew Research Center for the People and the Press) je objavio istraživanje sprovedeno u 44 države otkrivajući da, iako ljudi generalno imaju pozitivan stav prema globalizaciji, prilikom veština ispitanih je rekla da je njihov tradicionalni način života ugrožen i složila se sa izjavom da njihov način života treba zaštititi od stranih uticaja. Takođe mnogi veruju da je uspeh određen silama koje su izvan njihove lične kontrole.

Sa poznatim strahovima dolaze i poznati žrtveni jarci. Današnji finansijski slomovi nisu istog nivoa kao ekonomskih previranja iz 1880-tih i 1930-tih godina. Ali, kao što je azijska kriza iz 1997. godine obelodanila, u eri fluktuirajućeg protoka kapitala, četna finansijska klima može da protutnjati kroz države u periodu od nekoliko nedelja. Zemlje u razvoju, koje sebe vide kao žrtve globalizacije, ponekad uju konspiratorne glasove. Današnja odbojnost prema primećenoj meunarodnih finansijskih institucija se spojila sa starim mitologijama. 19-ti vek je imao Rotilde; današnja era ima Lorensa Samersa (Lawrence Summers) i Roberta Rubena (Robert Rubin) u Američkom trezoru (U.S. Treasury Department), Alena Grinspena (Alan Greenspan) u Američkim federalnim rezervama (U.S. Federal Reserve), Džeimsa Volfesona (James Wolfensohn) u Svetskoj Banci (World Bank), i Stenlija Fišera (Stanley Fischer) u Meunarodnom monetarnom fondu (International Monetary Fund - IMF). Malezijski premijer Mahatmir Mohamed (Mahathir Mohamad) je jednom kritikovao Jevreje jer određuju nivoe njihovih moneta, i dovode do kolapsa u ekonomiju. Portparol Jamaat-i-Islami političke partije iz Pakistana se pošto: "Skoro sve loše što se dešava, cene koje rastu, šta god, to se obično može povezati sa MMF-om i Svetskom Bankom, koje su sinonimi za Sjedinjene Države. A ko kontroliše Sjedinjene Države? Jevreji je kontrolišu." Ekonomski haos u Zimbabveu, gde se jednom uspešna jevrejska zajednica od 8000 ljudi smanjila na samo 650 ljudi, je nagnao predsednika Roberta Mugabea (Robert Mugabe) da održi govor izjavljujući da "Jevreji u Južnoj Africi, radeći u dosluhu sa svojim kolegama ovde, žele da zatvore naše fabrike tekstila i odeće."

Po bitavom Bliskom Istoku, gde ekonomski napredak stagnira svuda sem u Izraelu, Islamisti i sekularni nacionalisti podjednako ocrtavaju globalizaciju kao poslednju u nizu zavera Sjedinjenih Država i Zionista u nameri da pokore arapski svet pod zapadnu ekonomsku kontrolu i izbrišu njene kulturne granice. Bivši portparol militantne grupe Hamas (Hamas) upozorio je ranih 1990-tih da ako arapske vlade prihvate postojanje jevrejske države, "Izrael će vladati u regionu baš kao što Japan dominira jugoistočnom Azijom, i svi Arapi će postati jevrejski radnici." Glavni arapski mediji, kao što su egipatske novine Alahram (Al Ahrām) i palestinske novine Aliam (Al Ayyam), objavljuju kolumne koje hvale Osamu Bin Ladena (Osama bin Laden) kao "oveka koji kaže ne" dominaciji globalizacije, i citiraju Protokole uštelja cionizma

â€“ ozloglaÅ¡eni devetnaestovekovni falsifikat navodnog plana svetske dominacije Jevreja â€“ kao Å•vrst dokaz pravih namera globalizacije.

Na Zapadu, anksioznost zbog globalizacije stvara Å¡anse za ultradesne političke partije, koje se koriste strahovima onih koji osećaju da je njihov način života ugrožen od strane imigranata iz zemalja u razvoju i koji smatraju da je njihova suverenost ugrožena regionalnim trgovačkim paktovima i monetarnom unijom. Jerg Hajder (Jörg Haider) lider austrijske ultra desničarske partije Sloboda, i Jean-Marie Le Pen (Jean-Marie Le Pen), lider francuske partije Nacionalnog fronta â€“ koji su stigli do izbornog uspeha na antiimigracionoj, antievropskoj platformi â€“ gurnuli su svoje antisemitske izjave pod tepih dok su tokom kampanje govorili za medije. Ali druge ultradesničarske organizacije u Evropi nisu stidljive oko upiranja prsta u â€žprave krivceâ€œ koji stoje iza nevolja njihovih država. U Italiji, Pokret fašizma i slobode (Movimento Fascismo e Liberta) poistovećuje globalizaciju kao â€žinstrument u rukama međunarodnih zionista.â€œ U Rusiji i istočnoj Evropi, â€žbraonâ€œ ultra nacionalisti i â€žcrveneâ€œ komunističke pristalice su formirali ideološko savezništvo protiv stranih investitora i multinacionalnih kompanija, poistovećujuć i Jevreje sa kapitalističkim diletantima koji Å¡ele da opustoše njihovo nacionalno blago.

U svom ratu protiv globalizacije, â€œbraonâ€œ pristalice s krajnje desnice imaju isti zadatak kao i â€œzeleniâ€œ sa nove levice. Met Hejl (Matt Hale), vođa američke Svetske crkve stvoritelja (World Church of the Creator) belih supermacista, hvalio je antiglobalističke proteste u Sijetlu iz 1999.godine kao â€œneverovatno uspešne kako za protestante tako i za našu crkvuâ€œ. Zahvaljujuć njima zaustavljeni su pregovori Jevrejskog svetskog poretka WTO i ismejane jevrejske okupacione vlade Å¡irom sveta. Bravo! Da bi naveli aktiviste na planiranje protesta protiv samita grupe G-8 u Kalgariju 2002. godine, Nacionalni savez (National Alliance) â€“ najveća neo-nacistička organizacija u Sjedinjenim Državama koja održava veze sa belim supermacionističkim grupama Å¡irom sveta â€“ postavila je veb sajt nazvan Mreža antiglobalističke akcije posvećen â€œproširenju antiglobalističkog pokreta u pokret koji u sebi uključuje različite marginalizovane glasoveâ€œ.

Antiglobalistički aktivisti su se našli u borbi na dva fronta, protestujuć protiv Svetske trgovinske organizacije (WTO), IMF-a, i Svetske banke, a istovremeno organizujuć nepripremljene kontra-mitinge protiv ekstremista s krajnje desnice koji su ometali njihove skupove. Tako je izbio bizarni ideološki rat oko dominacije. Nevladine organizacije (NVO) su podigle uzbunu tvrdeć da su se neo-Nacisti â€œmaskiraliâ€œ kao antiglobalistički aktivisti. Na veb sajtu belih supermacionista Crkve istinskog Izraela (Church of True Israel), ogorčeni Volter Novotni (Walter Nowotny) oćtro je odgovorio â€œOva optužba implicira da smo kasne pridalice u ovom pokretu i da smo se s njim povezali samo da bismo uskočili u voz koji brzo juri. Ali ko su zapravo pravi infiltratori i preletaci?â€œ.

Istorija se ponavlja. Kao i u 19-om veku, krajnja desnica plagira levičarsku dogmu bojeć i rasističkim namazima, pretvarajuć borbu protiv kapitalističkog â€œNovog svetskog poretkaâ€œ (New World Order) u bitku protiv â€œJevrejskog svetskog poretkaâ€œ. Antiglobalistički pokret je, ipak, u izvesnom smislu kriv. On nije inhrentno antisemitski, ali

ipak on pospešuje anti-Semitizam proturajući teorije zavere. U njegovim očima, globalizacija nije toliko proces koliko zavera kreirana iza zatvorenih vrata od strane neodgovornih birokrata i korporacija. U pozadini njegovog humanističkog cilja univerzalne socijalne pravde odvija se prodaja straha – IMF, WTO, Severno američki sporazum o slobodnoj trgovini, i Multilateralni dogovor o investicijama (MAI) su predstavljeni ne samo kao eksploatatori zemalja u razvoju, već i kao nadnacionalni instrumenti koji potkopavaju naš suverenitet. Uzmite primerak knjige iz 1998. godine MAI i pretnja američkoj slobodi (umotanu u patriotski crveno-belo-plavi omot), koju je napisao antiglobalistički aktivista Mod Berlou (Maude Barlow) i Toni Klark (Tony Clarke), i pročitajte kako – Tokom proteklih dvadeset i pet godina, korporacije i države su stvorile novi politički savez koji omogućava korporacijama da steknu sve vrste i vrste kontrole nad upravljanjem. Ova nova – korporativna vladavina – predstavlja fundamentalnu pretnju pravima i demokratskim slobodama svih ljudi. – A na još ekstremnijem kraju spektra, na vebajtu Centra za istraživanje globalizacije (stacioniranog u Kanadi) prodaju se knjige i video trake koje – razotkrivaju – kako su teroristički napadi 11 septembra bili – najverovatnije specijalna tajna akcija – da bi se – unapredili ciljevi korporacijske globalizacije. –

Našalost, iza teorija zavere se uvek nalazi neki zaverenik, a isuviše – esto izgleda da su zaverenici Jevreji. Treba napraviti samo mali korak ne bili se prešla linija koja deli dva pogleda na svet. – Kada bih vam rekao da mislim da svetom upravlja – ika kapitalista i – efova korporacija, nazvali biste me levičarom, – kazao je protestant anarhista za onlajn izdanje ruske Pravde. – Ali ako bih vam kazao – ta mislim ko su ti kapitalisti i – efovi korporacija, rekli biste da sam krajnji desničar. –

Nije stvar samo u tome da – Braon – i – zeleni – krađu ideje jedni od drugih. Veoma – esto oni – itaju iste stvari. U kanadskim levičarskim magazinima poput Shared Vision i Common Ground reklamirano je predavanje antisemitskog teoretičara zavere Dejvida Ajka (David Icke). (– Kanaćani nisu glasali za slobodu trgovine a opet je imaju, – rekla je jedna – ena koja je videla reklamu i otišla na predavanje. – Stoga mora da – te biti reči o tome. –) Nacionalisti krajnje desnice, poput bivšeg skinheada Jaroslava Tomasijevića (Jaroslaw Tomasiewicz), infiltrirali su se u poljski odeljak međunarodne antiglobalističke organizacije ATTAC. U preporučeno – itivo za – itanje Britanska fašistička stranka uključila je radove levih antiglobalista poput – ord – a Monbijota (George Monbiot) i Noama Čomskog (Noam Chomsky). Pored upozorenja na vebajtu od – Jevrejske plutokratije, jevrejske moći – nalaze se i linkovi ka antiglobalističkim nevladinim organizacijama poput Corpwatch i Reclaim Democracy. Danska Nvo De Fabel van de illegal s prezirom je istupila iz anti-MAI pokreta kada su njihovi članovi uvideli da aktivnosti ove kampanje privlače pažnju krajnje desnice, antisemitskih studentskih grupa. – Upuštaju – i na ovu takozvanu globalizaciju kao naš glavni problem, anti-MAI aktivisti pripremaju naše mišljenje na prateće logičke konsekvence – borba za – našu sopstvenu – lokalnu ekonomiju i konsekventno za – našu sopstvenu – državu i kulturu, – upozorava direktor De Fabel-a. – Grupe s leve – ije ideologiju koja nudi, i to pre novoj desnici nego levici, svetle izgleda za buduću rast. –

Antiglobalizam

â€œZeleniâ€ i â€œbraonâ€ dele joÅ; jedan zajedniÅki cilj: neprijateljstvo prema Izraelu. ImajuÅ;ti u vidu simpatije antiglobalistiÅkog pokreta za ciljeve treÅ;teg sveta, nije za ÅuÅenje da je pre neku godinu francuski aktivista Jose Bove nakratko prekinuo svoje blaÅ;tenje Mekdonalds restorana, kako bi se solidarisao s palestinskim pokretom prilikom svoje posete Jaseru Arafatu, koji se nalazio pod opsadom u Ramali.

MeÅ;utim, u sluÅaju nove levice, pravo pitanje nije:â€• Å ta antiglobalistiÅki aktivisti imaju protiv Izraela?â€•. VaÅ;nije je sledeÅ;te pitanje: â€œZaÅ;to samo Izrael? ZaÅ;to Bove nije putovao u Rusiju da demonstrira svoju solidarnost prema ÅeÅenskim separatistima koji biju svoju bitku za osloboÅenje? ZaÅ;to se u studentskim centrima traÅ;i da univerziteti uzimaju sredstva od kompanija koje su povezane s Izraelom a ne s Kinom? ZaÅ;to isti antiglobalistiÅki skupovi koji optuÅuju izraelsku politiku prema Palestincima Å;ute kada su u pitanju hiljade muslimana koje ubijaju u pogromima u DÅ;ijarti u Indiji?â€•

Izrael uÅ;iva jedinstveni status parije kod antiglobalistiÅkog pokreta zato Å;to se percipira kao jedina preostala kolonijalistiÅka drÅ;ava â€“ iskoriÅ;avajuÅ;ta, kapitalistiÅka enklava koju su stvorile zapadne sile u srcu zemalja u razvoju. â€œOni su pokuÅ;ali da uvedu sistem aparthejda i na okupiranim teritorijama i prema arapskoj populaciji u ostatku Izraela,â€• kaÅ;e Bove. â€œOni sprovode takoÅ;e â€“ uz pomoÅ; Svetske banke â€“ seriju neoliberalnih mera koje imaju za cilj da integriÅ;u Srednji istok u globalizirane krugove proizvodnje, putem eksploatacije jeftine palestinske radne snage.â€•

Protivljenje politici izraelske vlade ne Å;ini novu levicu antisemitskom. Ali, kampanja ovog pokreta za globalnu socijalnu pravdu sebe izvirgava ruglu upuÅ;ujuÅ;ti svoje osude samo ka jevrejskoj drÅ;avi. A kada se sklonost ka pronalaÅ;enju zavera antiglobalistiÅkog pokreta pomeÅ;ja sa antijevrejskom retorikom, ono Å;to iz toga proizaÅ;e moÅ;e biti veoma ruÅ;no. Bove je, na primer, rekao novinaru da je Mosad, izraelska obavlaÅ;tajna sluÅ;ba, odgovorna za antisemitske napade u Francuskoj, jer je tako ova sluÅ;ba Å;elela da odvuÅ;e paÅ;nju od onoga Å;to njena vlada Å;ini na okupiranim teritorijama.

Posledice prihvatanja duplih standarda kada je Izrael u pitanju isuviÅ;je su oÅ;igledne na antiglobalistiÅkim skupovima. U Italiji je gomila antiglobalistiÅkih aktivista pretukla Å;iana milanske jevrejske zajednice koji je nosio izraelsku zastavu. U Davosu je grupa demonstranta sa maskama izraelskog premijera Arijela Å;rona i ameriÅkog sekretara odbrane Donalda Ramsfelda (koji je na sebi imao Å;utu zvezdu) nosila zlatnu kravu okiÅ;enu novcem. Svugde u svetu demonstranti nose obeleÅ;ja koja uporeÅ;uju Å;rona sa Hitlerom, maÅ;ujuÅ;ti izraelskom zastavom na kojoj je Davidova zvezda zamenjena svastikom. Takve predstave prikazuju Izrael kao najveÅ;teg pokretaÅ;a nasilja, ignoriÅ;ujuÅ;ti hiljade Izraelaca koji su poginuli od bombi samoubica i ulogu palestinskih vlasti u podgrevanju konflikta. A izjednaÅ;avanje Izraela sa TreÅ;tim rajhom predstavlja osnovnu formu revizionizma holokausta, kojim se Å;alje poruka da se jedino â€œereÅ;enjeâ€• izraelsko-palestinskog sukoba sastoji u niÅ;em manjem od potpunog uniÅ;tenja jevrejske drÅ;ave. Naomi

Klajn (Naomi Klein), antiglobalistička autorka i aktivistkinja, borila se protiv takvih predstava, ali ona predstavlja manjinu. Pripadnici istog onog antiglobalističkog pokreta koji se ponosi kontra-mitinzima protiv neonacista koji remete njihove skupove, međusobno zagrljeni protestuju s demonstrantima koji maršuju svastikama u ime palestinskih prava.

Kao i antiglobalistička levica, i aktivisti krajnje desnice prigrlili su svoju sopstvenu formu antikolonijalizma. Za njih je globalizacija sinonim "omongrelizacije", pokušavaju da se međuju rase i kulture i unište jedinstvena nasleđa. Kada zeleni propovedaju vrilne "lokalizacije", zdužni "amen" odjekuje među braon pristicama, koje pokušavaju da izoluju svoje zemlje od dvostukog zla ljudskih migracija i stranog kapitala. Pripadnici krajnje desnice smatraju nacionalističke pokrete i grupe za prava autohtonog stanovništva svojim saveznicima u napadu na multikulturalizam novog svetskog poretka. Oni posebno u Palestinicima vide pokret otpora protiv savremenih učitelja cionista. Američki neonacista Dejvid Djuk (David Duke) sašeo je ovaj pogled na svet u jednom eseju na svojem vebsajtu: "Ovi jevrejski supermacisti imaju glavni plan koji treba da bude ošigledan za sve. Oni konstantno pokušavaju da podkopaju kulturu, rasni identitet i solidarnost, ekonomiju, političku nezavisnost svake nacije... [Oni] stvarno umišljaju da poseduju neko božansko pravo da vladaju ne samo Palestinom već i ostatkom sveta."

Da li je mogući drugačiji svet?

Komentarišući ponovno pojavljivanje antisemitskih slika u egipatskoj štampi, dopisnica BBC-ja Kejt Klark (Kate Clark) zapazila je da "kad i ako dođe do stvarnog mira, egipatski mediji će verovatno napustiti svoju antisemitsku usmerenost."

Međutim, čak i kada dođe do pravog mira, neće nestati uslovi koji stvaraju antisemitizam. Samo postojanje Izraela vređa one koji ovu državu smatraju kolonijalističkom anomalijom. Arapske vlade idalje imaju averziju prema različitim ekonomskim i političkim reformama koje bi otvorile njihova društva i oslobodile njihove građane siromaštva. Rat, terorizam, i recesija periodično mogu usporavati odvijanje globalizacije, ali će se protok ljudi i novca u svetu neometano odvijati. Napetosti koje prate globalnu integraciju "strah da nacije predaju svoju kulturnu, političku i ekonomsku suverenost nevidljivim silama od spolja" neće naprosto nestati.

Paradoksalno je da će Jevreji biti ošćeni u otporu protiv globalizacije, pošto su Jevreji bili prvi zaista globalizovani narod. Opstanak jevrejske civilizacije "uprkos dve hiljade godina bez sopstvene države i raštrkanosti dijaspore u skoro svakoj državi na planeti Zemlji - potkopava tvrdnju da globalizacija stvara homogenizovani svet koji uništava lokalne kulture. Jevreji su se prilagođavali, a s vremena na vreme i prihvatili strane kulture u kojima su živeli, bez rrtvovanja svog identiteta. Zlatno doba

jevrejskog obrazovanja nije se odigralo u doba starog Izraela, već u srednjevekovnoj Palestini, gde su jevrejske religijske studije, literatura i poezija cvetale pod uticajem muslimanskih učenjaka.

Zbog svog dugog iskustva prilagođavanju novim okolnostima, jevrejska zajednica se suprostavlja globalnom antisemitizmu putem globalnih rešenja. Po prvi put u svojoj istoriji, Država Izrael sazvala je međunarodnu konferenciju jevrejskih lidera sa svih strana sveta, s eksplicitnim ciljem koordinisanja strategije suprostavljanja ponovnom javljanju antisemitizma. Jevrejske nevladine organizacije, poput Centra Simona Vizentala (SWC) i Lige za borbu protiv kleveta (Anti-Defamation League), neumorno obznaju antisemitske incidente i lobiraju u vladama širom sveta. Reagujući na incidenicu da je problem poprimio proporcije velike krize, Organizacija za bezbednost i saradnju (Organization for Security and Cooperation) je u Evropi pre nekoliko godina sazvala veliku konferenciju o antisemitizmu koja je prisustvovalo 55 predstavnika vlada. Protesti izraelske vlade i jevrejskih organizacija primorali su Ujedinjene arapske emirate da zatvore jedan tinent (Zayed International Centre for Coordination and Follow-Up), koji je bio ugostio saudijskog profesora koji je tvrdio da jevreji koriste ljudsku krv prilikom priprema "prazničnih poslastica" i koji je izdao saopštenje za štampu u kome je tvrdio da su "acionisti ti koji su ubijali Jevreje po Evropi."

Jevrejske organizacije postaju takođe sve više prisutne u okviru antiglobalističkih pokreta. Pre par godina strahovalo se da će se Svetski samit o održivom razvoju (u Johannesburgu) pretvoriti u repliku neuspeha Svetske konferencije protiv rasizma u Durbanu iz 2001. godine, kada je antisemitska retorika kulminirala u nacrtu rezolucije usvojenom od strane foruma nevladinih organizacija u kojem se ukazuje da je Izrael kriv za "genocid". SWC je uticao na 180 ekoloških organizacija koje su planirale da prisustvuju skupu u Johannesburgu da se drže glavne poruke skupa. Odgovori su uglavnom bili pozitivni, reflektujući frustraciju mnogih nevladinih organizacija iz trećeg sveta koje su osećale da je kontroverza u Durbanu stavila u drugi plan vitalna pitanja koja su se ticala njihovih planova.

Ima Jevreja i u okviru samog antiglobalističkog pokreta. Mnogi su se u njemu našli iz istog razloga zbog koga su Jevreji uvek bili disproporcionalno predstavljeni u kampanjama za socijalnu pravdu: princip tikkun olam-a (poboljšanja sveta). On zagovara ne samo posvećivanje jevrejskoj zajednici, već celom društvu. Jevreji koji su antiglobalistički aktivisti nose sa sobom teret osećanja nepripadanja iako su strastveno posvećeni očuvanju okoline, odbrani ljudskih prava, i promovisanju ekonomske ravnopravnosti. Ali umesto da napuštaju antiglobalistički pokret oni pokušavaju da preotmu inicijativu od ekstremista koji bi ih inače isključili. Jedan deo njihovog uspeha mogao se videti na finalnom danu Svetskog socijalnog foruma u Porto Alegreu 2003. godine. Dok su ulični demonstranti mahali svastikama, mala grupa jevrejskih i palestinskih aktivista organizovala je seriju radionica, koje su finansirale lokalne jevrejske i palestinske zajednice u Brazilu. Kao rezultat toga objavljena je zajednička izjava, potpisana pred 20.000 aktivista, u kojoj se tražio "emir, pravda i suverenost naših naroda", i postojanje Palestinske države pored Izraelske.

Neke jevrejske grupe koje simpatizuju mnoge ciljeve antiglobalističkog pokreta pogrešile su i to su ostale van njega. Jevrejski glas mora da se čuje jer zaglušujuća larva militantata pretila da izbaci u prvi plan druga pitanja. A tikkun olam daje mandat za borbu protiv demagoga u zemljama u razvoju koji od Jevreja i Izraela prave četvenog jarca kao opravdanje za ovekovečavanje sistema koji njihove narode drže u siromaštvu. U tom duhu je proslavljeni rabin Dovidovozef Klajn (Joseph Klein) okupljenima u mišinskoj sinagogi rekao: "Moraćemo da razvijemo strategiju koja će nam omogućiti da učestvujemo u naporima da se postigne socijalna jednakost i ekonomska pravda za sve ljude, a da se u isto vreme distanciramo od ovih najnovijih dostavljanja Protokola." Zaključio je svoju ceremoniju citirajući Pirkei Avot, jevrejsku knjigu morala: "Nije na tebi da završiš posao, na tebi ni da se povučeš iz njega."

* Mark Štraus (Mark Strauss) je glavni urednik časopisa Foreign Policy. Izvor: Mark Strauss, Foreign policy, 12 novembar 2003

Prevod: Andrea Osmokrović & Aleksandar Novaković